

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011854
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123011854.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Rudolfa Botta a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024, o odvolaní odsúdeného a prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 25.10.2024, č. k. 35T/49/2023-654, na neverejnom zasadnutí s následným vyhlásením rozsudku konanom dňa 04.09.2025, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v bode II a III.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

ukladá:

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, § 37 písm. m) Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, § 38 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, § 38 ods. 5 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 per analogiam, § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, § 42 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

III. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 sa odsúdený zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

IV. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 sa zrušuje výrok o treste uložený odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/11/2023, zo dňa 22.02.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) rozsudkom č. k. 35T/49/2023-654 zo dňa 25.10.2024 rozhodol napadnutým rozsudkom nasledovne:

I. Podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku súd r u š í v dôsledku zániku trestnosti prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, ktorý bol predmetom

konania vedeného pred Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/11/2023, a ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona, výrok o treste uložený odsúdenému: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 35T/49/2023, zo dňa 19.09.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. II. Podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa za zostávajúci trestný čin, ktorého trestnosť nezanikla podľa § 84 Trestného zákona, odsúdenému: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, u k l a d á

podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa odsúdený zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

III. Podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku per analogiam sa zrušuje výrok o treste uložený odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/11/2023, zo dňa 22.02.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2. Odsúdený podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie v svoj prospech, proti výroku II. napadnutého rozsudku prvostupňového súdu. Odvolanie podal taktiež prokurátor, rovnako proti výrokom II. a III. napadnutého uznesenia.

3. Odsúdený odôvodnil podané odvolanie cestou obhajcu podaním zo dňa 23.12.2024, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

3.1. Odsúdený podkladá napadnutý rozsudok za nezákonný vo výroku o treste, ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo a to z dôvodu skutkových chýb napádaného rozsudku. Zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pričom poukazuje na aktuálne znenie § 33a ods. 2 a 3, § 34 ods. 4, 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) (všetko) Trestného zákona a dodáva, že za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Ďalej cituje ustanovenia § 38 ods. 2 a § 39 ods. 5 Trestného poriadku a udáva, že pri určovaní výmeru trestu odňatia slobody prvostupňový súd neprihliadol na tieto skutočnosti a preto je uložený trest neprímerane prísny vzhľadom na osobu odsúdeného a vzhľadom na trestnú činnosť, ktorej sa dopustil. Je si vedomý toho, že sa dopustil spáchania trestného činu, svoju činnosť úprimne oľutoval, sľubuje, že na slobode povedie riadny život a nedopusť sa páchania ďalšej trestnej činnosti. Touto cestou by rád odvolaciemu súdu navrhol zváženie a prípadné uloženie iného druhu trestu - alternatívneho trestu domáceho väzenia, prípadne trestu povinnej práce, nakoľko v danom prípade sú dané výnimočné okolnosti, ktoré umožňujú uloženie takéhoto druhu trestu, prípadne uloženie trestu odňatia slobody pri správne určenej dolnej hranici trestnej sadzby. Aj v zmysle ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona, treba osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia odsúdeného nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry.

3.2. Pomery páchatel'a sa takisto týkajú hodnotenia jeho osoby, priamo však nesúvisia so spáchaným trestným činom, hoci môžu ovplyvniť úvahy o treste. Ide o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, pričom ide o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citelný. V podstate pôjde o aktuálne rodinné a osobné pomery, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste, napríklad o majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod. V tomto kontexte neopomenuteľným

faktom je aj uložená výška trestov ostatným spolupáchateľom trestnej činnosti. Keď v porovnaní s výškou trestu, ktorú súd uložil jeho osobe sa jedná doslova o doslova drakonický trest. Odsúdenej D. E. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Odsúdený zároveň poukazuje na ten fakt, že rozsudkom prvostupňového súdu, sp. zn. 35T/49/2023 zo dňa 19.09.2023 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov a to napriek tomu, že v danom prípade súd ukladal súhrnný trest podľa § 39 Trestného zákona a dňa 25.10.2024 mu bol uložený ďalší trest, avšak v rovnakej výmere. Je toho názoru, že práve pri ukladaní ďalšieho trestu súd pochybil, keď mu uložil rovnaký trest, ako súhrnný trest.

3.3. Súd takisto u odsúdeného vzhliadol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Odsúdený rozsiahlo argumentuje, prečo mu predmetná priťažujúca okolnosť nemôže byť priznaná, pričom žiada o priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, ktorá podľa názoru odsúdeného nemôže byť zamietaná s ustanovením § 36 písm. l) Trestného zákona, čo napadnutému rozsudku vytyka. Dôsledkom tohto postupu je teda, podľa názoru odsúdeného nesprávne priznanie potlačujúcich a priťažujúcich okolností. Vzhľadom na uvedené odsúdený žiada, aby Krajský súd v Trnave („ďalej len „odvolací súd“ v príslušnom gramatickom tvare) napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové dokazovanie a rozhodnutie.

4. V mene odsúdeného boli sťažnostnému súdu doručené emailové podania tretej osoby, ktoré však neobsahovali žiadnu autorizáciu, preto na ne sťažnostný súd neprihliadol, navyše podľa obsahu neboli primárne smerované ako obrana v tejto trestnej veci.

5. Prokurátor odôvodnil podané odvolanie podaním zo dňa 12.12.2024, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

5.1. Proti vyhlásenému rozsudku podal na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.10.2024 intervenujúci prokurátor odvolanie, pretože prvostupňový súd vo výrokoch o treste označených ako body I. a II. podľa výkladu prokuratúry nepostupoval dôsledne v intenciách ustanovenia § 405b ods. 1 Trestného poriadku a v priamej súvislosti s tým nesprávne neaplikoval ani ustanovenie § 42 Trestného zákona. Na základe novelizácie Trestného zákona účinnnej od 06.08.2024 súd po zániku trestnosti jedného zo zbiehajúcich sa trestných činov v dôsledku zmeny zákona musel pristúpiť k obligatórnemu zrušeniu výroku o súhrnnom treste, ktorý bol odsúdenému A. B. uložený v pôvodnom trestnom konaní. Pod bodom I. aktuálne vydaného rozsudku tak prvostupňový súd v súlade s novoprijatou právnou úpravou podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku zrušil výrok o treste z rozsudku prvostupňového súdu, sp. zn. 35T/49/2023 zo dňa 19.09.2023. K formálnemu pochybeniu zo strany prvostupňového súdu došlo až pri ukladaní nového trestu, kedy neprihliadol na znenie § 405b ods. 1 Trestného poriadku druhá veta resp. si nesprávne vyložil časť tohto zákonného ustanovenia, ktoré stanovuje, aby po vyššie uvedenom zrušení výroku o treste, podľa § 41 (úhrnný a spoločný trest) alebo § 42 (súhrnný trest) Trestného zákona uložil primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona. Napriek skutočnosti, že po zániku trestnosti jediného trestného činu z prvotného trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/11/2023, ktorý pôvodne bol vo viacčinnom súbehu s trestným činom lúpeže z rozsudku sp. zn. 35T/49/2023, ktorý zostal zmenou zákona ako jediný nedotknutý, súd mal pri svojom rozhodovaní zohľadniť otázku nutnosti vysporiadania sa s označeným súvisiacim trestným rozkazom, ktorým bola právoplatne uznaná vina za krádež, pretože tento výrok o vine nebol zrušený.

5.2. Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. V danom prípade boli fakticky aj právne splnené zákonné podmienky na ukládanie súhrnného trestu po zrušení výroku o treste z vyššie uvedeného rozsudku. Prokuratúra zastáva názor, že prvostupňový súd pri novom určovaní druhu a výmery trestu bol povinný aplikovať aj ustanovenie o súhrnnom treste podľa § 42 Trestného zákona a v nadväznosti na to rozhodnúť podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona o zrušení výroku o treste uloženého odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/11/2023 zo dňa 22.02.2023 právoplatným dňa 25.07.2023. Prvostupňový súd síce predmetný výrok o treste zrušil, ale postupoval pri tom v zmysle § 405b ods. 1 Trestného poriadku per analogiam, k čomu nemal zákonný podklad.

5.3. Z týchto dôvodov prokurátor navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil v bodoch II. a III. napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 s použitím § 36 písm. 1), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 38 ods. 5, § 42 ods. 1 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 per analogiam uložil odsúdenému A. B. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odsúdeného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, resp. podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok

o treste uložený odsúdenému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 17/11/2023 zo dňa 22.02.2023 právoplatným dňa 25.07.2023 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

6. Na prejednanie odvolania odsúdeného a prokurátora proti napadnutému rozsudku bolo nariadené neverejné zasadnutie na deň 04.09.2025 a následné verejné vyhlásenie rozsudku. Rozsudok bol vyhlásený verejne v neprítomnosti odsúdeného.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

8. Odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali prokurátor a odsúdený ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

9. Prvostupňový súd odôvodnil odvolaním napadnutý rozsudok tým, že vykonal verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo vyhlásenie rozsudku podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku o uložení primeraného trestu za zostávajúci trestný čin, ktorého trestnosť nezanikla, v dôsledku zverejnenia Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 3/2024 v Zbierke zákonov pod číslom 215/2024 Z. z., kedy dňom 06.08.2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona zákonom č. 40/2024 Z. z.

10. K rozhodovaniu o (primeranom) treste uviedol prvostupňový súd nasledujúce úvahy:

10.1. Podľa § 84 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 trestnosť činu, ktorý mal v čase spáchania znaky niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti tohto zákona, zaniká, ak neskorší zákon ustanoví, že tento čin nie je trestným činom. Podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní spôsobí tak malú škodu, potrestá sa

odňatím slobody až na dva roky. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Podľa § 125 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, ak tento zákon v osobitnej časti vyžaduje v základnej skutkovej podstate spôsobenie škody ako majetkový následok trestného činu a neuvádza jej výšku, má sa za to, že musí byť spôsobená aspoň škoda malá.

10.2. Trestnosť prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa odsúdený dopustil dňa 29.06.2022 a za ktorý bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 22.02.2023, sp. zn. 1T/11/2023, zanikla v zmysle § 84 v Trestného zákona účinného od 06.08.2024, nakoľko výška škody spôsobenej uvedeným trestným činom nedosahuje úroveň malej škody v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Z uvedeného dôvodu súd v zmysle § 405b ods. 1 veta druhá Trestného poriadku rozsudkom na verejnom zasadnutí zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 35T/49/2023, len vo výroku o treste a uložil odsúdenému nový primeraný trest za zostávajúci trestný čin, ktorého trestnosť nezanikla, za použitia ustanovení Trestného zákona účinného do 05.08.2024.

10.3. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že v minulosti (pred spáchaním skutku) bol odsúdený 22 krát súdne trestaný. V jeho trestnej minulosti prevažovala majetková trestná činnosť (krádeže, podvod, neoprávnené použitie motorového vozidla), porušovanie domovej slobody, ale aj marenie výkonu úradného rozhodnutia. V jednom prípade s dopustil zločinu lúpeže. Odsúdenému boli ukladané opakovaním niekoľkoročné nepodmienečné tresty odňatia slobody. Odsúdený bol z posledného výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 25.03.2022 (odpis z registra trestov).

10.4. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu odsúdeného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu, v čom sa odráža zásada personalnosti trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Ochrana spoločnosti sa pritom uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia, teda represiou a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trest musí vyjadrovať tiež morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

10.5. Pri úvahách o druhu a výmere trestu je nutné dôsledne aplikovať tiež ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Výmerou trestu sa pritom rozumie nielen určenie trestu v rámci sadzby tam, kde je trest takto kvantifikovaný, ale aj určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, 5 Trestného zákona. Osobu páchatel'a je pritom potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženej dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu. K uvedeným skutočnostiam je potrebné prihliadať pri ukladaní trestov vo všeobecnosti.

10.6. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím, na to, že došlo k zániku trestnosti jedného zo skutkov z dôvodov uvedených v bode 6, dospel k záveru, že odsúdenému je potrebné uložiť nový primeraný trest odňatia slobody vo výmere 48

mesiacov, pričom pri ukladaní uvedeného trestu odňatia slobody sa súd riadil aj nasledovnými kritériami. Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona účinného do 05.08.2024. a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona účinného do 05.08.2024 - v minulosti bol už za trestnú činnosť odsúdený.

10.7. V prípade odsúdeného mu bolo nutné uložiť len trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom s poukazom na § 34 ods. 6 Trestného zákona. Súd pri výmere trestu súd zohľadnil pomery a osobnosť odsúdeného (22 násobný recidivista, opakovane vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody), povahu a závažnosť ním spáchanej trestnej činnosti (zločin). Súd ukladal trest podľa trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 1 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 (základná sadzba je 3 roky až 8 rokov). Vzhľadom na rovnaký počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd neupravoval základnú trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, účinného do 05.08.2024. Odsúdený sa ale opätovne dopustil zločinu, keď v minulosti bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava 3, sp. zn. 3T/41/02, zo dňa za trestný čin lúpeže podľa § 234 z.č. 140/1961 Zb., za ktorý bolo možné uložiť odsúdenému trest odňatia slobody na 2 roky až 10 rokov. Preto súd upravil základnú trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona účinného do 05.08.2024. Trestná sadzba, v ktorej tak súd mohol ukladať trest odňatia slobody odsúdenému bola v rozpätí od 66 mesiacov do 8 rokov. Vzhľadom na súdom prijaté vyhlásenie odsúdeného o vine, súd mohol ukladať trest pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby pri použití § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. účinného do 05.08.2024 analogicky s tým, že takto upravená dolná hranica je vo výmere 44 mesiacov.

10.8. Súd uložil odsúdenému trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov nepodmienečne. Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí v prípade odsúdeného najmä ochranu spoločnosti tým, že odsúdenému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a z dôvodu dĺžky trestu vytvorí podmienky na možnosť jeho prevýchovy k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest bude nepochybne vyjadrovať tiež jeho morálne odsúdenie spoločnosťou. Súd uložil odsúdenému trest na takmer celkom dolnej hranici upravenej trestnej sadzby pri mimoriadnom znížení trestu. Vzhľadom na tú skutočnosť, že odsúdený je niekoľkonásobný recidivista, opakovane vo výkone trestu, ktorý sa trestnej činnosti za ktorú bol uznaný za vinného dopustil len cca. 6 mesiacov po prepustení z výkonu trestu, nepovažoval súd za účelné, v súlade s generálnym účelom trestu a zabezpečením individuálnej prevencie, uložiť odsúdenému trest odňatia slobody na celkom dolnej hranici mimoriadne zníženého trestu, a to ani pri zohľadnení toho, že mu ukladal trest už len za jeden trestný čin - zločin lúpeže. Odsúdený svojím doterajším spôsobom života preukázal, že ide o nenapraviteľného recidivistu a akékoľvek tresty v jeho prípade neplnia účel. Súd by v prípade, ak by uložil trest na celkom dolnej upravenej hranici trestnej sadzby vyslal signál, že aj v prípade recidívy postačí na dosiahnutie minimálneho trestu vyhlásenie o vine, čo by celkom zjavne popieralo účel trestov.

10.9. Súd uložil odsúdenému nový primeraný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov nepodmienečne. Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí v prípade odsúdeného najmä ochranu spoločnosti tým, že odsúdenému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a z dôvodu dĺžky trestu vytvorí podmienky na možnosť jeho prevýchovy k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest bude nepochybne vyjadrovať tiež jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

10.10. Súd zaradil odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, účinného do 05.08.2024, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody.

11. Odvolací súd považuje odvolanie prokurátora za dôvodné v tej časti, v ktorej nesprávne uloženie tzv. samostatného trestu. Prvostupňový súd podľa názoru odvolacieho súdu nemal odsúdenému ukladať samostatný (primeraný) trest, ale tomuto mal ukladať v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona vo väzbe na ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest. Odvolací súd považuje za neprimerane prísne, aby odsúdenému bol výkladom zákona znemožnený zápočet či už zadržania, väzby resp. trestu v zbiehajúcich sa trestných veciach (t.j. aj v trestnej veci, v rozsahu ktorej došlo k dodatočnému zániku trestnosti). V predmetnej veci je nepodstatné, aká konkrétna dĺžka takéhoto zápočtu má byť vykonaná, resp. pripadá do úvahy, nakoľko výklad zákona musí byť jednotný a koncepčný. Úvaha prvostupňového súdu o tom, že skutok, za ktorý bol odsúdený uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn.: 1T/11/2023 zo dňa 22.02.2023 s účinnosťou od 06.08.2024 viac nie je trestným činom, je správna a túto ani žiadna zo strán nerozporuje. Dôsledkom zmeny právnej úpravy však nie je retroaktívna revízia výroku o vine v spomenutej veci, ale iba fakt, že odsúdený za túto trestnú vec nemôže byť potrestaný (t.j. jemu uložený trest nesmie byť aj za túto trestnú vec). Z uvedeného nie je možné dovodiť, že v predmetnej veci je potrebné ukladať iný ako súhrnný trest, nakoľko práve tento postup by bol v neprospech odsúdeného, teda vyhlásenie rozsudku podľa § 405b ods. 1 druhá veta

Trestného poriadku o uložení primeraného (samostatného) trestu za zostávajúci trestný čin, ktorého trestnosť nezanikla, by bolo v neprospech odsúdeného a teda de facto by neumožňovalo aplikáciu ustanovení § 45 ods. 1 až 3 Trestného zákona.

12. Z uvedeného dôvodu, trpí výrok napadnutého rozsudku uvedený v bode II. vadou, ktorá má za následok potrebu jeho zrušenia, pričom na tento výrok je viazaný aj výrok III., preto ho bolo nutné taktiež zrušiť a nahradiť.

13. Ustanovenie § 405b ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom od 06.08.2024, súdu ukladá povinnosť v prípade, ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený súhrnný trest a v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť niektorého činu podľa § 84 Trestného zákona, rozsudkom zrušiť právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste (ohľadne činu, ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona) a podľa § 41 alebo 42 Trestného zákona uložiť primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodnúť o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

14. Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku tak rieši situáciu, kedy na základe zániku trestnosti niektorého z činov podľa § 84 Trestného zákona v období po 05.08.2024, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté výrokmi o vine aj treste, je potrebné vydať nové rozhodnutie vo vzťahu k uloženému (úhrnnému alebo súhrnnému) trestu, ktoré bude odzrkadľovať vyššie uvedenú zmenu trestnosti niektorých zo zbiehajúcich sa trestných činov.

15. Novo uložený trest za spáchanie viacerých trestných činov, musí byť ukladáný opätovne ako trest úhrnný podľa § 41 Trestného zákona alebo ako trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože právoplatný výrok o vine ohľadne činu, ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, nezaniká, ani sa neruší podľa ustanovenia § 405b ods. 1 Trestného poriadku. Novo uložený trest tak síce formálne zostáva úhrnným alebo súhrnným, avšak v materiálnej podobe zohľadňuje iba trestnosť činu (činov), ktorého sa nedotkla novelizácia Trestného zákona v podobe zániku trestnosti podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024. Takýmto spôsobom je naplnená vôľa zákonodarcu revidovať sankcie, ukladané za viacnásobnú trestnú činnosť z dôvodu, že novelizáciou ustanovení Trestného zákona rozhodol o zániku trestnosti niektorých činov, pričom dobrodenie tejto zmeny sa rozhodol vzťahovať aj na prípady, v ktorých už boli vydané právoplatné odsudzujúce rozhodnutia. Predmetné závery sú v plnej miere aplikovateľné aj pri ukladaní súhrnného a zároveň spoločného trestu.

16. Konečne treba vyriešiť otázku, či novo ukladáný trest za trestnú činnosť, ktorá nebola dotknutá novelizáciou Trestného zákona v podobe zániku trestnosti podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, má byť ukladáný trest v zmysle právnej úpravy účinnej do 05.08.2024 alebo od 06.08.2024.

Podľa § 438k odsek 7 Trestného zákona trest, ktorý bol právoplatne uložený pred 15.3.2024 a ktorý nebol ešte celkom vykonaný, za čin, ktorý podľa Trestného zákona v znení účinnom od 15.3.2024 nie je trestným činom, sa vo zvyšnom rozsahu nevykoná.

Podľa § 405a odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, ak dôjde k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, súd preskúma právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe aplikácie takého zákona, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak uložený trest nebol vykonaný. V konaní podľa tohto dielu rozhoduje samosudca, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni a vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol senát, rozhoduje tento senát, a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti zmeny zákona.

Podľa § 405b odsek 1 Trestného poriadku, ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná. Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

Podľa § 405d odsek 1, odsek 2, odsek 3 a odsek 4 Trestného poriadku, na vyhotovenie rozhodnutia, jeho doručenie, opravný prostriedok proti rozhodnutiu, opravu rozhodnutia podľa tohto dielu sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku a o uznesení, ak v tomto diele nie je ustanovené inak. Rozsudok v konaní podľa tohto dielu sa vyhlasuje na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykoná iba za účelom vyhlásenia rozsudku; ustanovenia tohto zákona o verejnom zasadnutí sa použijú primerane. Nadriadený súd rozhoduje podľa tohto dielu na neverejnom zasadnutí; odsek 2 tým nie je dotknutý. Ak súd pri postupe podľa § 405b odsek 1 ukladá nový trest, rozsudok podľa § 405b odsek 1 sa stáva právoplatným až právoplatnosťou výroku o novourčenom treste.

17. Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V tomto smere je nesporné, že ak by sa odsúdenému mal ukladať trest podľa znenia Trestného zákona (konkrétne podľa ustanovenia podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona) účinného od 06.08.2024, išlo by vzhľadom na ich postavenie o (pre odsúdeného) o priaznivejší postup, nakoľko trestná sadzba by v prípade odsúdeného B. predstavovala výmeru 3 roky a 4 mesiace a 20 dní až 10 rokov a 8 mesiacov (základná sadzba 3 až 8 rokov by bola modifikovaná jednak titulom, § 38 ods. 3 Trestného zákona a následne § 39 ods. 5 Trestného zákona - vzhľadom na vyhlásenie viny, ale aj § 41 ods. 2 Trestného zákona – vzhľadom na potrebu ukladania úhrnného trestu z dôvodu aplikácie tzv. asperačnej zásady), pričom výmera aplikovateľná pre odsúdeného v zmysle znenia Trestného zákona účinného do 05.08.2024 predstavovala 3 roky a 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov. V oboch prípadoch však nie je možné reálne zvýšiť v prípade odsúdeného hornú hranicu trestnej sadzby z 8 rokov na 10 rokov a 8 mesiacov, preto je nutné mať za to, že efektívna horná hranica trestnej sadzby v prípade odsúdeného je 8 rokov.

18. Odvolací súd v predmetnej veci dospel k názoru, že na posudzovanú trestnú veci je nutné aplikovať ustanovenia Trestného zákona v znení ich účinnosti do 05.08.2024. V predmetnej veci odvolací súd konštatuje, že v situácii po právoplatnom odsúdení došlo evidentne k zmene právnej úpravy vzťahujúcej sa na kvalifikáciu konania odsúdeného, avšak nedošlo k zániku trestnosti jeho činu (v rozsahu kvalifikácie skutku ako zločinu lúpeže), čo však ako podmienka aplikácie jednoznačne vyplýva zo znenia § 84 Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť činu, ktorý mal v čase spáchania znaky niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti tohto zákona, zaniká, ak neskorší zákon ustanoví, že tento čin nie je trestným činom. V tomto prípade však aj podľa novelizovaného znenia Trestného zákona konanie odsúdeného má naďalej znaky trestného činu, hoci aktuálne už posudzovaného miernejšie. Potom, ale nebolo možné v tejto veci uzavrieť, že podľa § 84 Trestného zákona trestnosť činu odsúdeného zanikla (čo je v predmetnej veci nesporné). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že dôvodová správa (pomerne strohá v tejto spojitosti) k novele Trestného poriadku k § 405a až 405d uvádza len toľko, že „Zavádza sa nový procesný postup preskúmania rozhodnutia súdu (najmä rozsudkov, ktorými bola vyslovená vina) pre prípad zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, ako aj postup pri zániku trestnosti činu v niektorých procesných situáciách v prípravnom konaní.“ Ani z dôvodovej správy teda nevyplýva zámer, vôľa zákonodarcu, aby v prípadoch trestných konaní ukončených právoplatnými odsudzujúcimi rozsudkami bolo pripustené posudzovanie a skúmanie možností aj zmiernenia právnej kvalifikácie pri jednotlivých trestných činoch vzhľadom na zmenu Trestného zákona, keďže explicitne upravuje iba otázku zániku trestnosti činu. Aj z toho však možno usúdiť, že extenzívne vykladanie možností použitia § 405b ods. 1 Trestného poriadku aj na prípady, kedy po právoplatnom odsúdení došlo k zmene podstatných ustanovení Trestného zákona, ktoré majú za následok zmiernenie právnej kvalifikácie konania páchatel'a, neprichádza do úvahy, a to podľa odvolacieho súdu evidentne z dôvodu zabezpečovania právnej istoty vytvorenej právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. Je potrebné zdôrazniť, že ide o podstatne inú situáciu ako v prípade, že k zásadnej zmene zákona dochádza síce po spáchaní skutku, ale pred právoplatným rozhodnutím o ňom súdom, kedy súd je viazaný okrem § 2 ods. 1 Trestného zákona aj ústavným rámcem tvoreným čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. Ani Ústava SR, ani Trestný zákon však okrem uvedených ustanovení neposkytujú právoplatne odsúdeným osobám účasť na akýchkoľvek výhodách, či benefitoch, ktoré by teoreticky kedykoľvek v neskoršom období po právoplatnosti odsudzujúcich rozsudkov mohli zmeny Trestného zákona prinášať.

19. Napokon je potrebné pripomenúť, že zmena právnej kvalifikácie nie je zaradená ani medzi dôvody opodstatňujúce povolenie obnovy konania, hoci inak podľa § 394 Trestného poriadku medzi dôvody obnovy konania patria aj dôkazy a skutočnosti týkajúce sa aj trestu, také vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatel'a, bol by v rozpore s účelom trestu. Popri tom podľa § 395 Trestného poriadku je obnova konania, ak trestnosť činu zanikla, vylúčená v neprospech odsúdeného, z čoho vyplýva, že v prospech odsúdeného je prípustná, opäť však s dôrazom iba na zánik trestnosti činu, nie z dôvodu zmeny, resp. zmiernenia právnej kvalifikácie činu.

20. Odvolací súd má za to, že kľúčové je hmotnoprávne ustanovenie § 438k odsek 7 Trestného zákona, ktoré upravuje prechodné ustanovenia k zmenám Trestného zákona účinným od 15.3.2024. Jeho zmyslom bolo doceliť taký stav veci, aby po účinnosti predmetnej novely nik nevykonával trest za čin, ktorý po novele už nie je trestným. Toto prechodné ustanovenie zjavne cielilo len na nevykonané zvyšky trestov uložených za trestné činy, ktorých trestnosť zanikla, pričom predmetné hmotnoprávne pravidlo našlo svoj odraz v procesnom kódexe, a to v Trestnom poriadku vo štvrtom diely ôsmej

časti označenej ako Preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona, konkrétne v ustanovení § 405b Trestného poriadku citovaných vyššie v texte, ktoré upravujú procesný postup, ako želaný stav dosiahnuť.

21. Konanie podľa § 405b Trestného zákona nie je opakovaním konania v pôvodnej trestnej veci, týka sa iba výroku o treste, aj to len jeho primeranosti vo vzťahu k trestnému činu, ktorého trestnosť zanikla. Citované ustanovenie zákona neumožňuje súdom akokoľvek zasahovať do výroku o vine, ten je aj naďalej právoplatný, preto ho súdy nemôžu preskúmať, tobôž nemôžu skutok, pri ktorom trestnosť činu nezanikla, inak právne kvalifikovať. Z uvedeného dôvodu sa nový primeraný trest ukladá podľa Trestného zákona účinného v čase, keď bol pôvodný trest ukladajú, nie podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024. Inak vyjadrené, v danej veci bolo potrebné ukladať nový súhrnný trest podľa najprísnejšieho trestného činu, ktorého trestnosť nezanikla, pričom prvostupňový súd správne rozhodoval podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania činu a súčasne aj vyhlásenia pôvodného odsudzujúceho rozhodnutia. V prípadoch trestného činu, ktorého trestnosť nezanikla a za ktorý bol právoplatne uložený trest do 5.8.2024, nie je možné ukladať trest podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024, nakoľko novela Trestného zákona ani Trestného poriadku účinná od 6.8.2024, neumožňuje prehodnocovať tresty pri trestných činoch, kde trestnosť činu nezanikla. Účelom novely Trestného zákona účinného od 6.8.2024 bolo zabezpečiť, aby odsúdení nevykonali zvyšky trestov, za činy, ktorých trestnosť zanikla, avšak jej účelom nebolo prehodnocovať uložené tresty za trestné činy, kde trestnosť nezanikla.

22. Prvostupňový súd teda nijako nepochybil, keď neukladal nový primeraný trest podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024. Rovnako prvostupňový súd nepochybil, ak ako primeraný trest za zostávajúci trestný čin určil z hľadiska výmery trestu rovnaký trest, aký bol odsúdenému uložený pôvodným rozhodnutím, keďže tento bol uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Taký trest už z povahy veci nemôže byť automaticky neprimerane prísny. Možno dodať, že primeranosť trestu v zmysle ustanovenia § 405b odsek 1 Trestného poriadku neznamena, že nanovo uložený trest nutne musí byť miernejší než trest uložený v pôvodnom rozhodnutí, resp. že ako primeraný nemôže byť opätovne uložený trest v rovnakej výmere. Odvolací súd sa však zameril aj na primeranosť v konkrétnej veci, resp. možnosť uloženia trestu v nižšej výmere, pričom dospel k názoru, že účel trestu možno dosiahnuť len trestom rovnakého trvania, ako bol v konaní pôvodne uložený.

23. Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami a závermi, rozhodol odvolací súd o zrušení napadnutého rozsudku v rozsahu výrokov II a III. Nakoľko boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd sám rozhodol po zrušení napadnutého rozsudku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku odvolacieho súdu.

24. Pokiaľ ide o výšku novo uloženého trestu odňatia slobody, tunajší súd ukladal trest podľa ustanovení Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, pri rovnovážnom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona). Trest ukladal ako súhrnný, t.j. aj za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú bola odsúdený uznaný za vinného v konaní pred Okresným súdom, sp. zn. 1T/11/2023, zo dňa 22.02.2023, pričom výrok o treste z tohto konania odvolací súd postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil, ale pri uložení nového trestu toto odsúdenie nijakým spôsobom nezohľadnil, čím umožnil započítanie obdobia obmedzenia osobnej slobody odsúdeného v zbiehajúcej sa trestnej veci na jednej strane a učinil za dosť imperatívnu neprihliadať na odsúdenia, v rozsahu ktorých došlo k zániku trestnosti.

25. Podľa názoru odvolacieho súdu dĺžka trestu odňatia slobody mohla a mala byť ukladaná v blízkosti spodnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a táto sa javí byť v kontexte osoby odsúdeného ako dostatočná. Argumenty prvostupňového súdu na stranách 4 až 5 napadnutého uznesenia (v kontexte korekcie odvolacieho súdu o potrebe uloženia súhrnného trestu) sú správne a správny je aj záver o potrebe aplikácie ustanovení v znení do 05.08.2024. Trestný zákon v znení do 05.08.2024 sa na právny stav odsúdeného aplikuje ako celok, nie je možné aplikovať žiadne z novelizovaných ustanovení, tak ako žiada odsúdený. Výrok o zaradení do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia je taktiež vecne správny, odsúdeným pred stíhanými skutkami bol v posledných 10 rokoch vo výkone nepodmienečného trestu.

26. V tomto smere nie je konanie v zmysle § 405b ods. 1 Trestného poriadku opravným prostriedkom, v ktorom by odvolací súd mohol naprávať aplikáciu ustanovení § 36 až 38 Trestného zákona, hoci by aj nebola prípadne správna, teda tak ako namieta obhajoba. Z tohto dôvodu odvolací súd ponechal priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a priťahujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Tento stav nebolo možné reparať ani v prípade, ak by odvolací súd zistil pochybenie, čo však nie je tento prípad (len stručne možno dodať, že priznanie sa k trestnému činu nie je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona tak, ako namieta obhajoba). Navyše

osobné a rodinné pomery odsúdeného nie sú novou okolnosťou a boli zohľadnené už v primárnom konaní. Ani výmera trestu u spolu stíhaných osôb (keďže obhajoba naznačuje prísnosť len vo vzťahu k osobe odsúdeného) nie je dôvodom pre priaznivejšie nazeranie na osobu odsúdeného, nakoľko u jeho osoby je podstatným jeho zistené kriminálne narušenie a potreba jeho budúcej individuálnej prevencie.

27. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, toto bolo dôvodné, nakoľko aj odvolací súd sa stotožnil s potrebou ukladania súhrnného trestu.

28. Pri uložení súhrnného trestu odňatia slobody postupoval tunajší súd v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona a zrušil výrok o treste, vo vzťahu ku ktorému ukladal súhrnný trest (pričom zrušenie výroku o vine a treste z veci ukončenej trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/11/2023, zo dňa 22.02.2023 ostáva v platnosti aj naďalej).

29. Povinnosťou prvostupňového súdu po vrátení veci bude realizovať započítanie už vykonanej časti trestu odňatia slobody do trestu, ktorý bol odsúdenému uložený týmto rozsudkom, súlade s ustanovením § 405b ods. 1 druhá veta in fine Trestného poriadku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.